

'Jonge Nederlanders weten niet wat lijden is'

Impressies van een bezoek

Door Berendien Bos

In het kader van de Amsterdamse stedenbanden met Beira (Mozambique) en Managua (Nicaragua) bezochten vier jongeren uit deze steden Amsterdam. In december ontmoetten zij leeftijdgenoten op enkele middelbare scholen en namen zij deel aan een jongerenconferentie. Als voorbereiding op de jongerenconferentie volgen de Amsterdamse scholieren een lesprogramma bij het vak maatschappijleer. Het thema van het lesprogramma en de conferentie was stads- en plattelandscultuur, onder welke noemer veel subthema's behandeld zijn.

Amsterdamse scholiere neemt het woord op de conferentie

Vier jongeren uit een grote stad. Nayron (25) en Sandra (21) werken en studeren in Managua, de hoofdstad van Nicaragua. Felix (20) en Antonio (23) zitten op een middelbare school in Beira, de grootste havenstad in Mozambique. Maar (hoofd)stedelijke arrogantie hoef je van hen niet te verwachten. 'Veel mensen uit Managua vinden plattelanders dom en achtergebleven,' vertelt Sandra die zelf aan de technische universiteit studeert. 'Zij kunnen immers niet lezen en schrijven en hebben geen 'echt' vak geleerd. Mannen hebben een betaalde baan, terwijl hun echtgenotes voor het huishouden en de kinderen zorgen. In Managua werken veel vrouwen buitenshuis. Daarom vinden stedelingen zich een stuk moderner.'

Maar dit soort vooroordelen kloppen niet, vinden de vier: juist door de moeilijke omstandigheden in de dorpen weten deze mensen wat hard werken is. Er is weinig werk, weinig voorzieningen en mensen moeten het zoveel mogelijk zelf rooien. 'Daarom zijn plattelanders erg ingenieus en zelfstandig,' meent Felix. 'Een meisje dat opgroeit in een gegoed milieu in Beira, heeft in haar jeugd een huishoudster gehad. Op het platteland helpen kinderen van jongs af aan mee in het gezin. Ze halen water, leren koken en schoonmaken,' zegt Felix.

Gelukszoekers

De laatste jaren is het inwonersaantal van Beira en Managua explosief gegroeid. Bijna de helft van de bevolking in Nicaragua is jonger dan 15 jaar. Beira kent een trek naar de stad. De leefomstandigheden van de meeste inwoners zijn zwaar en slechts een enkeling vindt werk. En toch arriveren elke dag nieuwe gelukszoekers in Beira. Antonio geeft hen weinig kans: 'Er is te weinig werk, ook voor opgeleide mensen. Veel jongeren kunnen niet naar school omdat er geen geld is. Het enige dat overblijft is bedelen: ze hebben geen huis, ze zwerven rond en moeten stelen om in leven te blijven. Misschien hadden ze op het platteland wel werk in de landbouw gehad.'

Mobiele telefoon

De kansen van de jongeren uit hun eigen land staan in schril contrast met de Amsterdamse scholieren die ze tijdens de uitwisseling hebben bezocht. 'Bijna iedereen heeft een bijbaan-